

Nový rok 2020 – 1.1.2020

Heslo roka

Aj tohoto roku buď pri našom boku, Bože, Otče náš! Nás láskou obdaruj, pred zúžubou varuj, milostivo stráži! Buď bezpečným Vodcom, starostlivým Otcom, dnes i napotom, svetlom vo tmách noci, Lekárom v nemoci, v smrti životom (ES 68).

Heslo na rok 2020 Marek 9:24 „Verím! Pomôž mojej nevere!“.

Každý z nás už niekedy zaváhal, ak počul alebo mal vysloviť slovo „verím“. Napr. keď sa nás priateľ opýtal, či mu dôverujeme, alebo keď v kostole počujeme otázku, či veríme, že nám Pán Boh odpustil a pod. Nie je jednoduché to vysloviť. V dnešnom nestálom a hriešnom svete sa totiž dá všeličo spochybníť a keďže sme si prešli mnohými negatívnymi skúsenosťami, obávame sa veriť, aby sme neboli sklamaní. Asi aj dobre chápeme vyznanie otca posadnutého syna, ktoré nás má sprevádzať počas celého roku 2020 ako naše heslo.

Ak by sme však chceli povedať, že jemu sa dobre hovorí, treba si uvedomiť, že tieto slová povedal otec, ktorý nemal ľahký život. Každý normálny rodič je strápený, ak je jeho dieťa choré a nevie mu pomôcť. Hľadá rôzne spôsoby, metódy, lekárov, šarlatánov, skúša možné aj nemožné, len aby jeho dieťa bolo zdravé. Preto tento otec ide k Ježišovi, aby syna uzdravil On. Ale Ježiš je na vrchu premenenia a tak sa o zázrak pokúšajú Jeho učeníci. No zlyhávajú. Viete si predstaviť to sklamanie, zdesenie a smútok otca, ktorý prišiel k Majstrovi ako ku poslednej nádeji na pomoc a nič sa nezmenilo? Učeníci predsa chodia s Ježišom, isto majú Jeho moc, oni by mohli synovi pomôcť, no nestalo sa tak. To muselo zakolísať už aj tak krehkou vierou otca.

Všetci dookola zabudli, že nie je učeník nad učiteľa ani sluha väčší ako pán a ani posol nie je dôležitejší ako ten, kto ho poslal. Riešenie situácie mal otec hľadať pri samotnom Majstrovi. *Áno, učeníci, cirkev, lekári, ľudia dokážu pomôcť, ale nemajú v moci riešenie situácie. Môžu povedať pár povzbudivých slov alebo objasniť, prakticky poslúžiť, ale nemôžu uzdraviť, vzkriesiť, zachrániť. Jedine vtedy, ak im Boh túto moc deleguje.*

S malými sklamaniami choď k priateľom, oni majú dosť lásky v srdci, aby ti pomohli. S veľkými sklamaniami choď k Bohu, On má dosť lásky v srdci a dosť moci v rukách, aby ťa zachránil. Toto robme v novom roku. Budujme si priateľstvá, aby sme ich v čase súženia našli a modlime sa, rozprávajme s Pánom, aby nás alebo našich blízkych vyslobodil, aby nám pomohol. Samozrejme podľa svojej vôle, ktorej sa máme v pokore poddávať.

Ježiš na otcovu nedôveru odpovedá: „*veriacemu je všetko možné*“. Ale pravda je taká, že ani tomu sa nám neverí ľahko. Preto aj otec – hoci vie, že Ježiš má moc – ale pochybuje o sebe. Preto robí rozhodnutie. **Už to nie je vecou viery, ktorá vychádza z pocitov či skúsenosti, ale ide tu o vieru, ktorá je vecou rozhodnutia.** To vyjadruje slovami „*verím, pomôž mojej nevere*“. Uvedomuje si, že jeho viera nie je závislá na tom, čo doteraz o Ježišovi počul, nie je založená ani na jeho obrovskej túžbe po uzdravení syna, ale **táto viera stojí pevne ako na kameni jedine na Pánovi Ježišovi Kristovi.** Je to viera paradoxná, pre ktorú sa človek môže iba rozhodnúť.

Do nášho života prichádzajú chvíle, keď nie je ľahké veriť Bohu. Zažili sme veľa sklamaní, boli aj nevypočuté modlitby, okolnosti života nie sú priaznivé a Pán Boh sa nám zdá byť vzdialený. Hľadáme iné možnosti na pomoc, aby sme nakoniec zakotvili znovu iba pri Hospodinovi. Ale aj keď vnímame Pána Boha ako poslednú možnosť, predsa nie je jednoduché Mu dôverovať v situácii, ktorá je pre nás neznáma, vo chvíľach, ktoré sú nad naše sily, ktoré si vyžadujú občas až nadprirodzený a zázračný zásah. ***Je akoby ľahšie veriť vtedy, keď ide o prirodzené veci, napr. že zajtra ráno budeme mať čo jesť, ale je ťažšie veriť, že zajtra ráno bude náš blížny vyliečený zo zákernej choroby. Kým pri tej prvej viere stačí použiť city, pri tej druhej viere to nie je dostatočné. Čím je ťažkosť väčšia, vyžaduje si aj väčšiu dávku viery.*** Kým tá prvá viera je založená aj na našej šikovnosti a moci, tá druhá môže byť zakotvená jedine v Božom Synovi.

Pred nami sa otvárajú nové stránky knihy života. Budú v nich situácie, kedy nebudeme mať dost síl veriť. Vtedy je správne vyznať: „*verím Ti, Bože, ale vieš, že keby si založil svoje skutky na mojej viere, nič by si neurobil, veď moja viera nie je ani ako horčičné zrníčko. Moja viera je takmer ako nevera a preto sa rozhodujem, napriek všetkým okolnostiam, Tebe veriť ešte aj v tom, že Ti zverujem svoju neveru. Čakám, že Ty mi pomôžeš a dáš mi, z milosti, po čom tak túžim*“. Ano, ***toto je viera založená na milosti, nie na náboženských úkonoch či dokonca výkonoch viery. Je to dôvera založená na láske Pána Boha k nám a na Jeho zaslúbeniach. Ale zároveň je to viera, ktorá očakáva plnenie Božej vôle.*** Myslím, že túto vieru budeme potrebovať v novom roku oveľa viac ako tú vieru nadšenia a citov.

Prajem nám, aby sme mali silu vždy veriť Pánovi Ježišovi Kristovi. A keby sme na to my sami silu nemali, nech nám ju On sám dá. Pamätajme, že vždy môžeme Bohu zveriť všetko, hoci musíme v pravde vyznávať: verím, Pane, pomôž mojej nevere. Amen.